

თავადის ჭ...ძის ასულს, ეკ...ნას

ხმით მშვენიერით,
ტკბილის სიმღერით
ჰაეროვანო, სულს ელხინება;
თვალთ არონინებ,
გულს დააწყლულეზ
და ღიმილითა ესალბუნები!

სადც ხარ, იმ არეს
მოჰფენ სიამეს, დ
უშენოდ მოსცდეს მხიარულება!

შენის ენითა,
სავსე ლხენითა,
ვინ არა იგრძნოს გულკეთილობა!

მახსოვს სიამით,
ოდეს ტკბილის ხმით
ვარდსა და ბულბულს* მოელხინარე,
პირმცინარითა
სინარნარითა
მგოსნის ყარიბს გულს ესხივმფენარე!

1839 წ.